

“Αντιχρωμίες”

για ορχήστρα δωματίου
(30 εκτελεστές)

Το έργο βασίζεται στην ιδέα της “αντιπαράθεσης”, στην “αντίστιξη” των ηχοχρωμάτων, παράλληλα ή σε εναλλαγή με την αντίστιξη του τονικού ύψους. Είναι μία δοκιμή μεταφοράς της αντιστικτικής σκέψης στο πεδίο του ηχοχρώματος: “συγχορδίες” που χτίζονται, όχι με διαφορετικές νότες μα με διαφορετικά ηχοχρώματα ή πάλι, ένα ηχοχρωματικό παιχνίδι με αντιστικτική διάθεση και με ζητούμενο την ανάδειξη των διαφοροποιήσεων του ακούσματος μίας μουσικής φράσης, ενός μουσικού στιγμιότυπου, ανάλογα με τον συνδυασμό των μουσικών οργάνων που το τραγουδά.

Το έργο είναι διάρκειας εικοσιτριών λεπτών περίπου και δομείται σε ένα μέρος με πέντε σαφώς διακριτές μεταξύ τους επιμέρους ενότητες (Α, Β, C, D, E).

Πιο συγκεκριμένα, στις ενότητες Α, C και E, τα clusters που τραγουδά μία οικογένεια οργάνων, υπογραμμίζονται με διαδοχικά σχόλια από ένα ή περισσότερα όργανα των υπολοίπων οικογενειών είτε “διακριτικά”, κάπως σαν απόηχος και σε αραιά χρονικά διαστήματα, είτε με πιο έντονο και διαφορετικό χαρακτήρα – συχνά με χρήση και των σύγχρονων τεχνικών παιζιματος – (Α και E), είτε τραγουδώντας (μία από) τις μελωδικές γραμμές που δημιουργούν τα clusters σε ταυτοφωνία ή οκτάβα/ες (C).

Οι ενότητες αυτές εναλλάσσονται με πιο “παραδοσιακά” αντιστικτικά επεισόδια (B και D) σε ποικίλους συνδυασμούς ηχητικών περιοχών, τονικών υψών, αρμονικών διαστημάτων – ακόμα και διαφώνων – ρυθμικών σχημάτων και ρυθμών ενώ χρησιμοποιούνται συνηχήσεις των οργάνων σε συνδυασμούς συχνά όχι συνηθισμένους, ακόμα και μη δόκιμους.

Η διάκριση ανάμεσα στις ενότητες συμπληρώνεται και με αντιθέσεις στη ρυθμική αγωγή και στο εκφραστικό ύφος.

Έφη Μαρκουλάκη

(Σεπτέμβριος 2013)